

University of Groningen

Key drivers' perspectives on the institutional uptake of virtual exchange.

EVOLVE Project Team

IMPORTANT NOTE: You are advised to consult the publisher's version (publisher's PDF) if you wish to cite from it. Please check the document version below.

Document Version

Publisher's PDF, also known as Version of record

Publication date:

2020

[Link to publication in University of Groningen/UMCG research database](#)

Citation for published version (APA):

EVOLVE Project Team (2020). *Key drivers' perspectives on the institutional uptake of virtual exchange. Case Studies from 9 European HEIs.*

Copyright

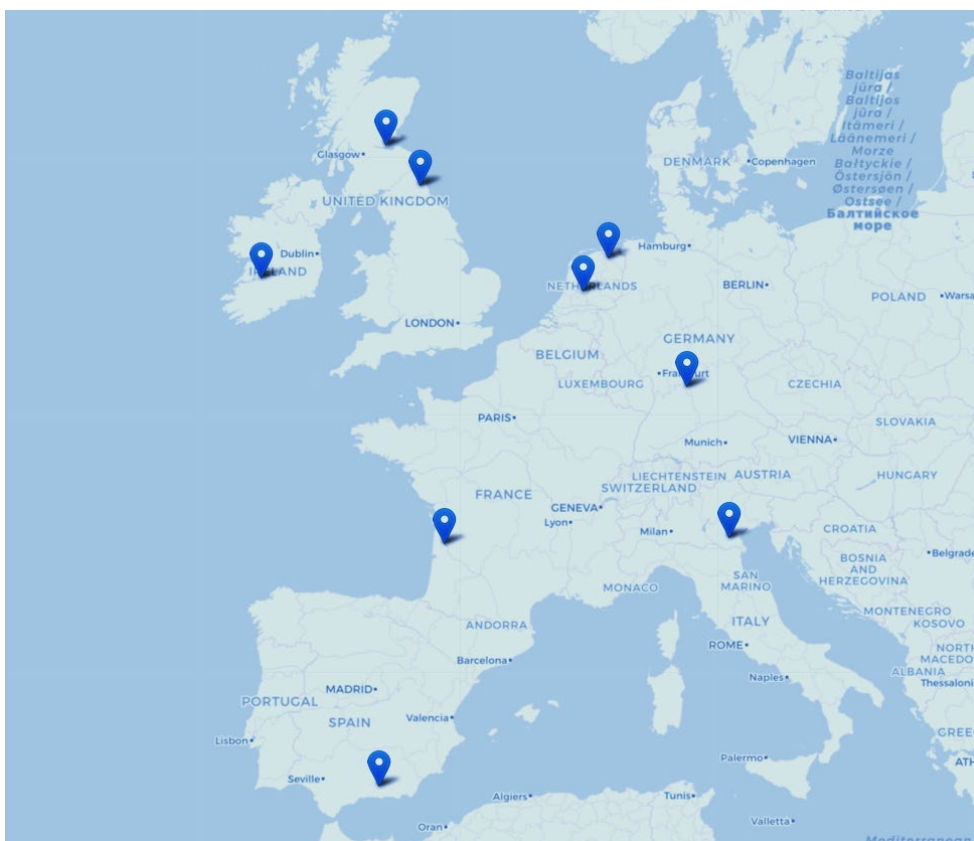
Other than for strictly personal use, it is not permitted to download or to forward/distribute the text or part of it without the consent of the author(s) and/or copyright holder(s), unless the work is under an open content license (like Creative Commons).

The publication may also be distributed here under the terms of Article 25fa of the Dutch Copyright Act, indicated by the "Taverne" license. More information can be found on the University of Groningen website: <https://www.rug.nl/library/open-access/self-archiving-pure/taverne-amendment>.

Take-down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us providing details, and we will remove access to the work immediately and investigate your claim.

Downloaded from the University of Groningen/UMCG research database (Pure): <http://www.rug.nl/research/portal>. For technical reasons the number of authors shown on this cover page is limited to 10 maximum.

Obserwacje osób będących siłą napędową w obszarze upowszechniania wymian wirtualnych w instytucjach szkolnictwa wyższego

Studia przypadków z 9 europejskich uczelni wyższych

Streszczenie

Evidence-Validated Online Learning through Virtual Exchange

Rapport projektu EVOLVE:

EVOLVE Project Team. (2020). *Key drivers' perspectives on the institutional uptake of virtual exchange. Case Studies from 9 European HEIs*. EVOLVE Project publication.
<http://hdl.handle.net/11370/86cbbfd8-64e8-44e9-aa2a-5e01993528d8>

Przy wsparciu programu Unii Europejskiej Erasmus+

Wsparcie Komisji Europejskiej dla powstania niniejszej publikacji nie oznacza, że Informacje i poglądy w niej zawarte są odzwierciedleniem oficjalnego stanowiska Komisji Europejskiej w tej kwestii. Publikacja prezentuje jedynie poglądy jej autorów a Komisja Europejska nie ponosi odpowiedzialności za sposób wykorzystania zamieszczonych tu informacji.

Niniejszy dokument został udostępniony w ramach projektu EVOLVE (www.evolve-erasmus.eu) i może być wykorzystywany zgodnie z zastosowaną licencją Creative Commons.

Streszczenie

Niniejsze sprawozdanie jest wynikiem prac projektu EVOLVE¹ (Evidence-Validated Online Learning through Virtual Exchange), programu Erasmus+ KA3 Forward-Looking Cooperation, który miał na celu popularyzację wymian wirtualnych VE jako innowacyjnej praktyki edukacyjnej w instytucjach szkolnictwa wyższego w całej Europie. Projekt ten trwał od 1 stycznia 2018 r. do 31 grudnia 2020 r. Koordynatorem projektu był Uniwersytet w Groningen w Holandii.

Sprawozdanie przedstawia wyniki badania studium przypadku, jakim był projekt EVOLVE. Naszym głównym zagadnieniem badawczym było zidentyfikowanie motywacji kierujących osobami będącymi główną siłą napędową wymian wirtualnych oraz kroków podejmowanych w celu wdrożenia ich w zakresie różnych dyscyplin naukowych w europejskich instytucjach szkolnictwa wyższego (ISW). Badania przeprowadzono w formie wywiadów częściowo kwestionariuszowych (za pośrednictwem wideokonferencji) z osobami będącymi główną siłą napędową VE w dziewięciu uczelniach w Europie. Badanie zostało przeprowadzone jako kontynuacja badania EVOLVE Baseline (Jager i in., 2019), którego celem było poznanie aktualnego stanu wiedzy w zakresie rozumienia i wdrażania wymian VE w ISW w całej Europie poprzez ankietę skierowaną do czterech różnych grup interesariuszy wirtualnych wymian VE: edukatorów, osób działających na rzecz edukacji, urzędników ds. internacjonalizacji oraz decydentów tj. osób odpowiedzialnych za politykę edukacyjną w danej instytucji.

Wymiany wirtualne (VE), zwane też telekolaboracją, wymianami międzykulturowymi online (OIE) lub międzynarodowym uczeniem się przez internet opartym na współpracy (COIL), to innowacyjne transnarodowe i międzykulturowe działania pedagogiczne oparte na stałej, opartej na technologii cyfrowej komunikacji i interakcji między osobami pochodzącymi z różnych środowisk kulturowych. Pod kierunkiem wyszkolonych edukatorów lub moderatorów wymiany wirtualne VE angażują studentów uczelni wyższych znajdujących się w różnych lokalizacjach geograficznych we wspólne działania online. Umożliwia to im rozwijanie umiejętności posługiwania się językami obcymi, umiejętności korzystania z mediów i kompetencji międzykulturowych, a także poznawanie sposobów podejścia do treści kursu i/lub kwestii społecznych z różnych perspektyw kulturowych i/lub z perspektywy odmiennych dyscyplin naukowych. Chociaż w ciągu ostatnich 20-30 lat wymiany VE były z powodzeniem wdrażane na całym świecie, głównie w edukacji językowej, naukach humanistycznych, społecznych oraz biznesie i ekonomii, to włączenie ich jako strukturalnego, instytucjonalnie wspieranego komponentu już istniejących praktyk nauczania okazuje się poważnym wyzwaniem (O'Dowd & Lewis 2016).

Wyzwania związane z mobilnością fizyczną, takie jak koszty (środowiskowe) i brak inkluzywności, doprowadziły do wzrostu zainteresowania decydentów i menedżerów tak w szkolnictwie wyższym (ISE), jak i poza nim, wykorzystaniem wymian VE jako cyfrowego narzędzia do internacjonalizacji z poziomu kraju ojczystego (z ang.: w domu - IaH - Internationalisation at Home) oraz internacjonalizacji programu nauczania (Internationalisation of Curriculum - IoC) (Beelen & Jones, 2015; Leask, 2015). Obecnie panująca pandemia Covid-19 wzmocniła wcześniej pojawiające się głosy postulujące wprowadzenie rozwiązań alternatywnych dla mobilności fizycznej w celu zapewnienia wszystkim studentom możliwości zdobycia doświadczenia międzynarodowego bez konieczności fizycznego wyjazdu za granicę.

¹ <https://evolve-erasmus.eu/>

Kilka projektów wymian wirtualnych VE finansowanych przez UE, takich jak NICE², Erasmus+ Virtual Exchange³ i EVOLVE, które zostały wdrożone na przestrzeni ostatnich trzech lat, dowodzi takiego właśnie odgórnego zainteresowania. Ponadto, od niedawna VE jest wprowadzana jako metoda poszerzająca wiedzę i umiejętności przekrojowe oraz te związane z dyscyplinami naukowymi w innych obszarach edukacji niż filologia, nauki humanistyczne, nauki społeczne czy też biznes i ekonomia, stając się jednocześnie ważnym przedmiotem badań naukowych (np. O'Dowd 2018).

Należy spodziewać się, że zmiany te, w połączeniu z koniecznością przejścia do edukacji w systemie online, która jest wynikiem pandemii COVID-19, pomogą utworzyć drogę wymianom VE do stania się głównym nurtem działalności w szkolnictwie wyższym oraz narzędziem dla mobilności hybrydowej (blended mobility), która jest połączeniem mobilności fizycznej oraz ustrukturyzowanej współpracy w trybie online (Helm & O'Dowd 2020).

Celem niniejszego studium przypadku przeprowadzonego w ramach projektu EVOLVE było zapewnienie lepszego zrozumienia procesu integracji wymian VE w instytucjach szkolnictwa wyższego (ISW) poprzez zbadanie, w jaki sposób wymiany te trafiają do wybranych instytucji, jakie strategie są w związku z tym w instytucjach tych przyjmowane, jakie najważniejsze interakcje i grupy zaangażowanych osób (tzw. interesariuszy) są w tym procesie uwzględniane, w jakim kierunku wymiany VE rozwijają się w tych instytucjach, oraz w jakim stopniu uznaje się te praktyki w poszczególnych instytucjach. W tym celu skoncentrowaliśmy się na motywach kierujących osobami odpowiedzialnymi za wymiany VE oraz na krokach podejmowanych w celu wprowadzenia i wdrożenia wymian na poziomie instytucjonalnym.

2

Wyniki

Wyniki niniejszego badania obejmują łącznie siedem kluczowych ustaleń i pięć zaleceń dotyczących skutecznego i pomyślnego wdrożenia wirtualnych wymian VE przez instytucje szkolnictwa wyższego. Przedstawiamy je pokrótce poniżej, jednakże na początek przedstawiamy cztery najważniejsze wnioski.

Wnioski

1. Pierwszym z nich jest **nieocenione znaczenie osób będących motorem działania w zakresie inicjowania i wdrażania wymian VE w uczelniach ISW**. Badanie wykazało, że na wszystkich dziewięciu uczelniach działania w zakresie VE zostały wprowadzone i wdrożone przez "oddolnych" inicjatorów: wykładowców i pracowników jednostek zajmujących się obsługą studentów. Te wysoce zmotywowane osoby pracowały nad wdrożeniem VE na swoich uczelniach, często ponosząc pewne osobiste koszty lub ryzyko związane z rozwojem swojej kariery akademickiej, czasem lub środkami. W związku z tym można powiedzieć, że osoby te są pionierami wdrażania wymian VE na swoich uczelniach. Znaczenie osób oddanych "oddolnemu" wdrażaniu VE jest nieocenione i jest stwierdzeniem wielokrotnie powtarzającym się w niniejszym sprawozdaniu. Zostało ono

² <https://www.nice-eu.org/>

³ <https://europa.eu/youth/erasmusvirtual>

podkreślone w sekcji 3.1.

2. Pytanie badawcze dotyczyło motywacji rozmówców dotyczącej ich zaangażowania w wymiany VE. W przypadku **głównych osób odpowiedzialnych za wymiany VE, motywacja ta była silnie związana z wynikami osiąganymi przez studentów**. W szczególności edukatorzy (nauczyciele, wykładowcy), ale także osoby zatrudnione w innych obszarach niż nauczanie, z równie wielką pasją mówili o wzbogacaniu doświadczeń edukacyjnych studentów, nawiązywaniu międzynarodowych kontaktów i prowadzeniu spotkań na płaszczyźnie wykraczającej poza granice danego kraju, które w innych warunkach nie miałyby miejsca, a także o pozytywnym wpływie wymian VE na dalszy rozwój już posiadanych przez studentów umiejętności. Ich zaangażowanie w doskonalenie procesu kształcenia studentów było wyraźnie wyczuwalne i w pewnym stopniu wyjaśnia, dlaczego te osoby nie ustawały we wdrażaniu wymian VE pomimo napotykanym wyzwań i ponoszonych kosztów.
3. Jak przedstawiono powyżej, wymiany VE są wdrażane oddolnie przez osoby będące ich siłą napędową, dla których motywacją są efekty nauczania osiągnięte przez studentów. **Osoby te zauważają jednak wyraźną potrzebę wsparcia w formie już bardziej sformalizowanej**. Wsparcie dla pracowników wdrażających wymiany VE może polegać na zapewnieniu praktycznych rozwiązań, takich jak przydzielenie części czasu zatrudnienia w ramach etatu na pracę związaną z prowadzeniem wymiany VE, przydzielenie funduszy lub dodatkowej osoby do zadań wynikających z VE, lub na zapewnieniu warunków sprzyjających realizacji VE, obejmujących np. kulturę innowacji, możliwość doskonalenia zawodowego oraz gotowość do dostosowania programu nauczania. Chociaż główne osoby odpowiedzialne za prowadzenie wirtualnych wymian VE zauważyły, że pewne wsparcie było dla nich dostępne, badanie wykazało, że stopień wsparcia i zaangażowania oferowanego przez kolegów i przełożonych w departamentach, działach administracyjnych czy też na poziomie instytucjonalnym był ograniczony i, ogólnie rzecz ujmując, nieformalny.
4. Kolejnym obszarem, na którym skupiono się w niniejszym badaniu, były kroki podjęte przez osoby będące główną siłą napędową przy realizacji projektów wdrażania wymian VE. Badanie to, oprócz zwrócenia uwagi na luki w zapewnianiu wsparcia dla tych właśnie osób, wykazało również, że tam, gdzie wsparcie jest zapewnione, może ono znacznie przyczynić się do usprawnienia wdrażania VE. Krótko mówiąc, **badanie wykazało, że ściślejsza współpraca między zainteresowanymi stronami działającymi w różnych obszarach spowodowała większą integrację wymian VE**. Oznacza to, że im większe wsparcie i zaangażowanie zapewnione zostaje działaniom podejmowanym przez osoby odpowiedzialne za wdrażanie wymian VE (zarówno w wymiarze horyzontalnym ze strony administracyjnej, jak i wertykalnym ze strony decydentów zarówno na średnich, jak i wyższych szczeblach organizacyjnych), tym większa jest zintegrowanie i trwałość tych wymian. Można to zaobserwować w tabelach zamieszczonych w części 3 niniejszego sprawozdania. Tabele te pokazują, że niezależnie od tego, kto jest głównym motorem napędowym VE w danej uczelni, dopóki wszystkie trzy poziomy organizacyjne nie zostaną zaangażowane, wymiana VE pozostaje praktyką raczej lokalną, działającą w obrębie danego kursu, niż zinstytucjonalizowaną i włączoną w program nauczania.

Ustalenia

Badania przeprowadzone na podstawie dziewięciu studiów przypadku przedstawiają przegląd metod stosowanych we wdrażaniu i realizacji wymian VE oraz pokazują poziom wsparcia oraz warunki, w jakich osoby odpowiedzialne za kluczowe działania podejmują prace mające na celu wprowadzenie VE na swoich uczelniach. Każda z obserwacji łączy się z innymi czynnikami, co potwierdza, że oddolne siły napędowe działają niezależnie od siebie i brakuje im formalnej struktury zasobów, finansowania i powiązań, aby rozszerzyć realizację wymian VE na całą uczelnię.

1. **Definicje:** Rozumienie i definicje VE różniły się wśród badanych przez nas respondentów. Jednakże, choć nie istnieje jeszcze definicja instytucjonalna ani spójne rozumienie pojęcia wymiany VE wśród osób realizujących działania w tym zakresie, samo to świadczy o pojawieniu się wymian wirtualnych VE jako praktyki instytucjonalnej. Różnice w rozumieniu pokazują, że wymiany te powstają w sposób oddolny, w dużej mierze pod wpływem jednostek. Ponadto sposób, w jaki VE jest definiowana przez osoby będące jej głównym motorem, daje fascynujący wgląd w elementy, które postrzegają one jako najcenniejsze w tej praktyce i które motywują je do wdrażania wymian VE.
2. **Tworzenie hybrydowych modeli wirtualnych wymian VE:** Podobnie jak w przypadku poprzedniego ustalenia, uniwersytety objęte niniejszym badaniem wdrożyły wymiany VE w różnych formach, a w niektórych przypadkach już jako alternatywę lub uzupełnienie mobilności fizycznej. Ta różnorodność form i sposobów wdrażania odzwierciedla pomysłowość lokalnych inicjatorów wymian VE i pokazuje jak elastycznie można włączać wymiany wirtualne do programów nauczania na poszczególnych wydziałach jako uzupełnienie IaH i IoC w formie online.
3. **Kompetencje międzykulturowe:** Wymiany VE zapewniają warunki do rozwijania kompetencji międzykulturowych i kompetencji miękkich. Nie wszystkie dyscypliny postrzegają jednak te umiejętności jako równie istotne, co sprawia, że działania w zakresie VE ograniczają się do pewnych dyscyplin, a mianowicie edukacji językowej, nauk humanistycznych, społecznych oraz biznesu i ekonomii.
4. **Struktura "silosów":** Działania w zakresie VE odbywają się na uczelniach w strukturze "silosów", które działają niezależnie od siebie i przy niewielkim wzajemnym przepływie informacji. W przypadkach, gdy działania związane z wymianami VE miały miejsce na kilku wydziałach, w większości przypadków osoby prowadzące wdrażały wymiany VE niezależnie od siebie nawzajem.
5. **Inwestycje na poziomie uczelni:** Badania wykazały zauważalne braki w inwestycjach na poziomie uczelni w zakresie finansowania, wsparcia i zasobów. Luka ta jest istotna, ponieważ badania wykazały, że właśnie ten rodzaj inwestycji instytucjonalnych ma zasadnicze znaczenie dla udanej integracji VE.
6. **Wypełnianie luki:** Nawiązując do poprzedniego ustalenia, w niniejszym badaniu stwierdzono, że tam, gdzie inwestycje na poziomie uczelni i współpraca między różnymi obszarami były większe, zaczynało się pojawiać wsparcie niezbędne do pomyślnego wdrożenia wymian VE. Podkreśla to potrzebę wypełnienia luki między zaangażowaniem oddolnym, zaangażowaniem instytucji na poziomie wydziałów i jednostek ds. administracyjnych - czyli na poziomie środkowym, a zaangażowaniem "góry", bardziej znaczącym zaangażowaniem uczelni ze strony rad wydziałów szkół wyższych czy uczelni. Dane uzyskane w tym badaniu wskazują, że zaangażowanie wszystkich interesariuszy (edukatorów, jednostek ds. administracyjno-organizacyjnych, wydziałów i wyższego

szczebla uczelnianego) jest konieczne, jeśli wymiany wirtualne mają zostać pomyślnie i szeroko wdrożone w szkolnictwie wyższym (ISW).

7. **Wymiany wirtualne VE w czasach pandemii Covid-19:** W wyniku globalnej pandemii, od marca 2020 r. międzynarodowe podróże zostały poważnie ograniczone. O ile w chwili przygotowywania niniejszego dokumentu (grudzień 2020 r.) ogłoszono wprowadzenie potencjalnie skutecznej szczepionki, najbliższa przyszłość mobilności międzynarodowej, a co za tym idzie, bezpośrednia konieczność wymian VE pozostaje kwestią palącą, jeśli obecni studenci mają nadal korzystać z doświadczenia wymian międzynarodowych w ramach odbywanych studiów. Co więcej, zajęcia przechodzą do trybu online, co oznacza, że nauczyciele na całym świecie zapoznają się z nauczaniem w środowiskach wirtualnych. Uniwersytety biorące udział w niniejszym badaniu odpowiedziały, że wymiany wirtualne VE awansowały w sposób, który nie był widoczny przed pandemią, co stworzyło tym samym "impuls" do wdrożenia VE jako realnej i kładącej nacisk na integrację strategii internacjonalizacji. W ciągu ostatniego roku wdrożenie wymian VE awansowało na liście uczelnianych priorytetów, niemniej dopiero po zakończeniu obecnego kryzysu okaże się, jaki wpływ zmiany te mogą mieć na praktyki edukacyjne w dalszej perspektywie.

Zalecenia

Biorąc pod uwagę, że w warunkach obecnie panującej pandemii Covid-19 wirtualne wymiany VE są postrzegane w zupełnie nowym świetle, niniejsze badania pozwoliły zidentyfikować pięć warunków, które winny być spełnione, aby ich wdrożenie w szkołach wyższych zakończyło się sukcesem.

1. W odpowiedzi na ustalenie dotyczące inwestycji na poziomie uczelni, niniejsze badanie wskazuje na konieczność finansowania szkoleń oraz struktur wsparcia.
2. Zarówno oddolne jak i odgórne zaangażowanie osób reprezentujących określone obszary wiedzy specjalistycznej, dyrektorów ds. studiów na wydziałach oraz szefów jednostek administracyjno-organizacyjnych.
3. Przejrzysta, zebrana w formie oficjalnego dokumentu polityka dotycząca ustanowienia VE jako standaryzowanej praktyki na poziomie uniwersytetu i jego wydziałów.
4. Jasne strategie promowania VE wśród (prekursorów) edukatorów i we współpracy z nimi w celu budowania potencjału edukacyjnego dla wymian wirtualnych w instytucjach szkolnictwa wyższego (ISW).
5. Formalne uznawanie i certyfikacja uczestnictwa w wymianie wirtualnej z punktu widzenia studenta, zwłaszcza w kategoriach punktów ECTS. Bardziej elastyczne podejście do kształcenia w wymiarze międzynarodowym.

Wnioski

Niniejsze badanie ma być wstępnym krokiem do dalszych badań oraz przyczynkiem do monitorowania rozwoju sytuacji w czasie, ponieważ studia przypadków mogą obejmować serię powiązanych ze sobą zdarzeń (Starman, 2013). Raporty ze studiów przypadków rzeczywiście przyniosły ważne wnioski dotyczące tego, jak dalej wykorzystywać i badać VE jako efektywną, ale i empiryczną formę uczenia się, oraz by wspomóc rozwój wymian wirtualnych VE jako

integralnej praktyki w kształceniu na poziomie uniwersyteckim. Poniżej prezentujemy wybrane wnioski.

1. Aby nauczyciele mogli dostrzec prawdziwą wartość i korzyści płynące z VE dla procesów nauczania i uczenia się oraz by naprawdę mogli zaangażować się w wymiany wirtualne, zdecydowanie zaleca się, aby samodzielnie **zdobywali potrzebne doświadczenie**, także dzięki dostępowi do odpowiednich materiałów szkoleniowych oferowanych jako otwarte zasoby edukacyjne (OER) w ramach projektów EVOLVE, Erasmus+ Virtual Exchange i NICE.

2. Aby zarówno studenci, jak i nauczyciele/wykładowcy mogli w pełni korzystać z wymiany wirtualnej, **VE powinna stać się regularną i trwałą praktyką edukacyjną w całym programie nauczania**. Jeśli w trakcie studiów uniwersyteckich studenci będą mieli możliwość uczestniczenia w różnych VE, będą mogli wyciągnąć wnioski ze swoich wcześniejszych doświadczeń, a tym samym poprawić swoje umiejętności w kolejnych VE. Nauczyciele będą natomiast mogli realizować te same wymiany w każdym semestrze lub roku, co pozwoli im stać się lepszymi moderatorami VE, zmniejszy ich obciążenie pracą, a także pomoże stworzyć poczucie wspólnoty VE w obrębie wydziału, kierunku lub nawet danej uczelni.

W tym sensie można rozważyć scenariusze, w których studenci, zamiast odbycia semestru za granicą (jak ma to obecnie miejsce) w pewnym momencie swoich studiów lub też jako ich uzupełnienie, będą mogli budować doświadczenie międzynarodowe dzięki uczestnictwu w różnych działaniach VE w połączeniu z opcjonalnymi krótkimi wyjazdami zagranicznymi na uczelnie partnerskie. Ten rodzaj mobilności mieszanej umożliwiłby większą integrację, ponieważ dałby tym studentom, którzy z jakichkolwiek powodów osobistych, finansowych lub innych nie mogą wyjechać za granicę, możliwość zdobycia cennego i wysokiej jakości wirtualnego doświadczenia międzynarodowego, które jest zgodne z celami ISW w zakresie przygotowania studentów do wyzwań stojących przed globalnym społeczeństwem XXI wieku.

Niemniej jednak, aby tak się stało, **konieczne jest rozszerzenie wsparcia dla VE na poziomie uczelni oraz rozwój pedagogiki wymian wirtualnych VE**, najlepiej w ramach tych istniejących już programów rozwoju zawodowego, które promują innowacyjne i aktywne formy nauczania i uczenia się, ponieważ praktyka VE właśnie tam wpisuje się najlepiej.

Bibliografia

- Beelen, J., & Jones, E. (2015). Redefining Internationalization at Home. In A. Curaj, L. Matei, R. Pricopie, J. Salmi, & P. Scott (Eds.), *The European Higher Education Area* (pp. 59 - 72). Springer. https://doi.org/10.1007/978-3-319-20877-0_5
- Helm, F., & O'Dowd, R. (2020). *Virtual Exchange and its role in Blended Mobility Initiatives*. UNICollaboration Position Paper. <https://www.unicollaboration.org/wp-content/uploads/2020/09/Position-paper-on-Blended-Mobility.pdf>

- Jager, S., Nissen, E., Helm, F., Baroni, A., & Rousset, I. (2019). *Virtual Exchange as Innovative Practice across Europe: Awareness and Use in Higher Education. EVOLVE Project Baseline Study*. <http://hdl.handle.net/11370/de9b9f72-b11b-4f28-9a17-eea6b76c62c4>
- Leask, B. (2015). *Internationalizing the curriculum* (1st ed.). Routledge.
- O'Dowd, R., & Lewis, T. (Eds.). (2016). *Online Intercultural Exchange: policy, pedagogy, practice*. Routledge.
- O'Dowd, R. (2018). From telecollaboration to virtual exchange: state-of-the-art and the role of UNICollaboration in moving forward. *Journal of Virtual Exchange*, 1, 1-23. <https://doi.org/10.14705/rpnet.2018.jve.1>
- Starman, A. B. (2013). The case study as a type of qualitative research. *Journal of Contemporary Educational Studies*, 1(1), 28-43.